

Hemelvaart 2021

inleiding

In de eerste lezing horen we het verhaal van de hemelvaart.

Wat daarin opvalt is het verschil van blikrichting bij de leerlingen en bij die twee mannen in het wit.

De leerlingen kijken naar boven, naar Jezus die achter de wolken verdwijnt.

De mannen in 't wit zeggen dat hun ogen op de aarde moet gericht zijn.

Dáár moet de Boodschap van de verrijzenis gerealiseerd worden.

'Blijf niet staren op wat vroeger was, sta niet stil bij het verleden', dat is de teneur van de lezingen vandaag. 'zie ik ga iets nieuws beginnen, het is al begonnen zie je het niet'.

Dat is de opdracht aan ons: ga aan de slag en kijk om je heen.

Overweging

Blijf niet staren op wat vroeger was, sta niet stil bij het verleden.

Zie ik ga iets beginnen, het is al begonnen, zie je het niet....

Het feest van hemelvaart gaat over afscheid nemen, over loslaten, over opnieuw beginnen. Daarmee zou Hemelvaart een triest feest kunnen worden, want afscheid nemen is meestal niet goed. Afscheid nemen is toch altijd iets achter moeten laten: dierbare mensen, je jeugd, een land of stad, een droom of doel. Toch kan er na een afscheid wel nog iets goeds ontstaan: nieuwe vriendschap, een nieuw thuis of een nieuw doel of invulling.

Soms is zelfs afscheid noodzakelijk om tot verdere groei te komen.

Zo was het ook met Jezus' leerlingen. De Jezus waar zij drie jaar lang mee zijn opgetrokken is er niet meer. De man die zo nabij was, die mensen bij de hand nam, die brood uitdeelde en nieuwe hoop verspreidde: die man is weg. En dat was onvermijdelijk, en in zekere zin ook nodig. Want zo worden de leerlingen uitgedaagd om zelf verder te gaan; het is nu hun beurt om op weg te gaan en de Blijde Boodschap uit te dragen; om – zoals Marcus het zegt – duivels te gaan uitdrijven, nieuwe talen te gaan spreken en zieken de handen op te leggen. Of – om het in hedendaags taalgebruik te zeggen:

Om het hardnekkige kwaad dat vastgebakken zit in onze macht-structuren, de duivelse onveranderbaarheid van veel dingen te verdrijven...

Om nieuwe talen te spreken: het oude liedje, de gangbare regels, de geijkte patronen los te laten en elkaar te verstaan in de taal van het hart....

Om het op te nemen voor alles wat zwak is, de handen uitstrekken naar wie hulp nodig heeft: opdat mensen genezen, opleven, leven hebben...

Blijf niet staren op wat vroeger was, sta niet stil bij het verleden.

Ook voor ons is veel zekerheid 'ten hemel gevaren'. Voor velen van ons is het vertrouwde kerkbeeld van vroeger verdwenen; zelfs in ieder leven is geloven een ontwikkeling, een zoektocht om in de situatie van dat moment je geloof te beleven. En zeker in een tijd waarin de maatschappij voortdurend verandert, moeten we ons geloof telkens opnieuw bij de tijd brengen. Zoals Jezus zijn vrienden leerde om al die meer dan 300 geboden en regels uit het Joodse geloof te beleven vanuit het ene gebod: *houd van God en van je naaste als jezelf*, zo hebben zijn vrienden na zijn dood en hemelvaart geprobeerd die Liefde voor God, je naaste en jezelf uit te dragen in een grote wereld buiten het toenmalige Palestina in gesprek met de Griekse en Romeinse cultuur. En door de eeuwen heen bleven mensen zoeken om die boodschap van Jezus actueel te maken voor de tijd waarin men leefde. Met vallen en opstaan. Soms meer vallen dan opstaan. Maar telkens weer kwamen mensen op die op uitzonderlijke wijze die opdracht in praktijk brachten. Ik denk aan mensen als st. Franciscus of Dom helder Camara, Ghandi, Martin Luther King, moeder Theresa, frère Roger Schütz, en ook in onze tijd nog.

Blijf niet staren op wat vroeger was, sta niet stil bij het verleden.

Ook wij moeten ons geloof gestalte te geven in onze huidige tijd. Hemelvaart roept *ook ons* op om er vaart achter te zetten, om er op uit te trekken -om onze verantwoordelijkheid op te nemen voor onze medemensen, dichtbij en ver weg, en voor de schepping. Meer dan ooit is er aandacht nodig voor eerlijke producten, met oog voor het milieu en een eerlijke prijs; meer dan ooit is er aandacht nodig voor mensen, die ook in Nederland uitgebuit worden zoals veel Oost-Europeanen in de transportsector of tuinbouw.

Hemelvaart roept *ook ons* op om er vaart achter te zetten, om er op uit te trekken

-om de zending die Jezus ook ons heeft toevertrouwd, waar te maken. Meer dan ooit immers is er aandacht nodig om in onze materialistisch ingestelde samenleving ook de vragen naar de zin van het leven te stellen, aandacht voor stilte, aandacht om God een plek te gunnen in ons leven....

Hemelvaart roept *ook ons* op om er vaart achter te zetten, om er op uit te trekken

-om zijn Liefde zichtbaar te maken in de noden en vragen van mensen rondom ons. Want meer dan ooit kloppen mensen op onze deur, fysiek ook hier in onze kerk en om ons heen. Mensen van de ATD/4^e wereld laten ons zien dat het armoedeprobleem geen ver van ons bed-issue is; eenzaamheid is, niet alleen onder ouderen, een toenemend probleem waar we alleen samen aan kunnen werken; de taallessen van mensen uit het AZC brengen ons in contact met de

problematiek van het vluchteling zijn; ziekte en minder mobiel worden zet in onze snelle westerse samenleving mensen op een zijspoor. In deze omstandigheden proberen Jezus te volgen, dat is de uitdaging.

blijf niet staren op wat vroeger was, schep ruimte voor Gods Geest. Laat het in ons en in de kerk snel weer Pinksteren worden. Amen.